

דברי הכפר

"אם תחשוב כי תוכל ויכולת,
כוחך איתן מברזל,
אם תחשוב לרגע כי תיפול,
כבר נפלת".

(?)

גיליון מס. 2159 * ד' תמוז תשס"ח * 26 ביוני 2009

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

מהעורכת

תזכורת אנחנו מוציאים עלון דברי הכפר חגיגי ומיוחד לכבוד חג המשק.

הרעיון לגיליון המיוחד הפעם, הוא: "לאור הזיכרונות".

זכרונותיו של רכז/ת **חדר האוכל**, זיכרונותיה של **גננת**, של **מורה**, **מחסנאית**.
מזיכרונותיו של רכז ענף **מטע התפוחים**, וזה של **האבוקדו**, **מהמזכירה/ה**, של
פעם, **רכז המשק**, **החצרן**, **ואוסף האשפה**. מזיכרונותיו של חבר שיצא **לגיוס**
קטיף התפוחים, **קטיף הכותנה**, **עדר הפרות**, **הכרם**, **הדיר וכו'.**
זכרונות על איך חגגנו את חג המשק פעם. **חג ה-25 למשל**. ועוד ועוד ועוד

התחילו לכתוב, ולהעביר כבר אלי. מי שמתקשה להתבטא בכתב ורוצה עזרה,
שיבקש ואבוא לראיין אותו.

מחכה ליצירות המדהימות שלכם על זכרונות מן העבר שלנו כקיבוץ.

גם מי שלא היה כאן כשהיה קיבוץ, מוזמן לכתוב מזכרונותיו **בתפקידים שונים**
ועבודה. כולכם מוזמנים לשבת ולהעלות זכרונות על הניר. ולשלוח אלינו לפי
הכתובת שעל גבי שער דברי הכפר.

גם אתם שם מעבר לים מוזמנים לכתוב. אולי פעם נשמע גם את קולכם האילם
מזה שנים, מעל גבי דפים אלה. רוצים לשמוע מכם פעם.

שימו על הניר ושילחו אלי.

זה יהיה עלון נהדר, מעניין, מצחיק, מביך, נוסטלגי, מופלא.

עדיין מחכה.

שושנה שרקי

ימי הולדת

28/6	עמרי קופ לאה כ"ץ לירון דויל ((נכדה א.חצור) עמרי כהנא (נכד ר. כהן) חיים צבי סננס (נכד גליק) שקד כהן-ויטוס (נכדה ב. כהן)	2/7	רוני גוטר בלינדה קוטלר ינון ברור צור קורנבליט עדי שפרונג סלע כרם (נכדה לופוב-וינטרוב)
29/6	דינה ברור איתי סלע עינת מרציאנו (נכדה דויס) מתן נמנוף (נכד שרק/נמנוף) ים סינה (נכד)	3/7	רוני ירון עינב גולן מיכאל גוטר (נכד)
30/6	נתן ברק אבי רוזנקרנץ - 50 יעקב קולט טל ניצן (נכדה) בן וולר (בן ר.כהן)	4/7	רות רחמני גל גינת מרים ריפקינד (נכדה) אלון בוסקילה
1/7	קרול בילגורי לימור קוסובר מיה טיקוצינסקי יונתן שוער (נכד עמית) מיטל ואלאך נדב לוי (נכד סמברג) מיטל קוסובר (נכדה ג'קסון) יובל גולן (נינה)		

מזל - טוב

י מ י נ י ש ו א י ן

29/6	תמר ואריה וולפין דניאלה ורום שיבי קרי ולביא בן-צבי
30/6	רחל ודוד ריפקינד
2/7	שוש וריימונד סולומון - 50 תרצה ודוד קולט
4/7	חרלוטה וששון מרקוסון

פ י ר ר ו ר י ק י י ן

שמתם לב שכשאצלנו חורף, למרות שלא תמיד יורד גשם וקרררררר.....
הזמן לא זז.

רק מגיע הקייץ וכמה שחם ולח, הזמן טס. ממש לא הוגן או להיפך?

ברוכים הבאים לקייץ 2009, שנפתח ביום א' 21.6 – הוא היום הארוך ביותר
של השנה – סחתיין!!!

החופש הגדול נפתח בחגיגה לנעורים ולנעורון שלנו בברכה עם ארוחה על
האש ותכנון המחנן.

כל כך יפה לראות בני משק מדריכים בני משק, אז הרבה הצלחה **לאריק**
אילייב, עמית חייט ושקד פרנק.

טיסות יוצאות ונכנסות:

לטומי ועין-יה: שיצאו לחופשה באנגליה – חופשה נעימה.

לאבנר מרום: שקפץ וכבר חוזר (לאוגנדה?). תמיד טוב לראותך.

לאה ונחמן כץ: שחזרו מביקור נכדה בשיקאגו - ברוך שובכם.

לאידו פוקס: שיוצא לקנדה להדריך במחנה קייץ ואז להמשיך בטיול לכמה
חודשים – דרך צלחה.

קייל וסול קסדן: שיוצאים לביקור אבא בארה"ב – תהנו, תעשו חיים ותחזרו
עייפים אך מרוצים.

נשמח לשמוע על עוד חברים ובנים שמגיעים ויוצאים. ספרו לנו כדי שנוכל
לשתף אחרים.

החלמה מהירה **לעמית זאבי** הבת של **פנינה וירון** ש"תפסה משהו" ו"מבלה" כמה ימים בבי"ח צפת.

מזכירה לכם שבערב יום שישי 26.6, הבריכה פתוחה עד 21.00 ויש קבלת שבת בסביבות 19.00.
מאד נעים לשבת עם משפחה וחברים לאכול ארוחת ערב במעין פיקניק עם החברה.
בסיפתח שהיה לפני שבועיים, היה מאד מוצלח. כולם מוזמנים.

השבוע צוינו 3 שנים לנפילתו בשבי של **גלעד שליט**.

ברכות חמות **לשחר וולפין** לרגל חגיגת בת המצווה – הערב יום ה'. מזל טוב ואושר, ויושר לכל המשפחה המורחבת.

שני הבת של **צביה (פוטש)** הגיעה לביקור. עכשיו מחכים גם **לצביה ואלון**. ביקור נעים וקריר.

הנעורים יצאו ביום ג' לזאכי (ליד הכנרת) בהדרכתו של **איציק**. שוב חזרנו לבני משק – LOVELY.

לילדי בי"ס מבוא הגליל – עוד קצת סבלנות.

להורים שבינינו – תשאפו אוויר ותספרו עד 10.... לפחות לא צריך להכין סנדביצים לחודשיים הבאים. אבל זה אומר גם שהמקרר מתרוקן מהר יותר.

ועכשיו בנימה אישית:

אין בינינו הרבה אנשים שמוכנים להירתם ולעשות למען אחרים, ועכשיו בכלל – לדברי הצעירים; בלי תשלום "מה זה שווה?", כן, כאן אצלינו בעיצומה של ההפרטה בקיבוץ.

דודיק פוקס – שכני – שיזכה לחיים ארוכים, הוא בן המעטים שעוד נלחמים למען החברה שלנו.

האם באמת אתם מעדיפים לחפש מקומות בילוי מחוץ לקיבוץ? שזה אומר שצעירינו יסעו כל סופ"ש לחפש פאב אחר ואולי גם ינהגו מתודלקים.... וואיי וואיי, נכון שיש עכשיו הרבה דיבורים לגבי המסיבות בפאב, אבל המקום הזה הוא נכס שלנו. לא חבל?

למה אין לדודיק גיבוי מתאים מהנהלת הקהילה?
הנהלת הקהילה – חברה/ נבחרה בשבילנו או נגדנו?
אז שלא יעבדו עליכם...

שתו הרבה מים, שבו במזגנים ותנסו להישאר רגועים בימים החמים שעוברים עלינו.

שבת קרירה ונעימה – שר קסדן

ג' ים

אני מניח שיש דור בכפר הנשיא שלא הכיר את ג'ים וויטהם או שאפילו לא שמע עליו. אך המקום מלא בזיכרונות של דברים, שהוא – ובכלל משפחת וויטהם – עשה, שנותנים עד היום גוון לחיינו ולאווירה ה"אנגלו-סקסית" שאנחנו כה גאים בה. עצם קליטת המשפחה התאפשר רק משום שהיינו מוכנים לפשרות בין האידיאלים שלנו וצרכנו כבני אדם, וזה סיפק קרקע פוריה לשבט וויטהם. אני כותב כאן על ג'ים בלבד, וזה לא מפחית את הערכתי לתרומתה הגדולה של המשפחה כולה.

הראשון, הגיע קני לאולפן, נשלח קדימה כמרגל, למדוד את המקום והיושבים בו, ובעקבותיו הגיע השבט. ממש כמו בסיפור התנ"כי.

ג'ים היה המנהיג, אך הוא פעל דרך בניו, וכל החלטה במשפחה היתה לפי "קונסנסוס". הוא דאג לכך שלכל ילד יהיה מקצוע שימושי לעת הצורך. המשפחה הייתה פועלת כמכונה משומנת, כשכל חלק סומך לגמרי על כל חלק אחר, מתוכנן אפילו עד סנכרון השעונים. הקיבוץ כולו נהנה מהסדר המופתי. לדוגמה: הפסקת מים – הזרם ייסגר בין השעות 14.10 ל- 15.25, וכך זה היה. בשעה הנקובה, השרברב (וויטהם) סגר את הברז הראשי, המסגר (וויטהם) חתך את הצינור, הרתך (וויטהם) החליף את החלק שהוכן מראש על ידי החרט (וויטהם). וויטהם נוסף עמד ליד הברז הראשי ופתח כבר ב- 15.23. אחר כך היו יושבים כולם עם ספל תה ביד מנתחים את מהלך הפעולה. (עלי להזכיר לכם שבשנים ההם לא היו טלפונים ניידים בכפר הנשיא).

ג'ים, גבוה, קצת מכופף, רזה מאוד, לובש "אובראול", כובע קש רחב שוליים, אף פעם לא למד עברית אך תמיד הקשיב ובאיזו אופן - לא מוסבר – הבין מה מבקשים ממנו. היה לו חדר עבודה שהוא ובניו הסבו מבית שימוש ציבורי נטוש. חלק גדול מכלי העבודה שלו הביא יחד איתו מאוסטרליה. ב"ג'מיה" הוא נמצא כל יום, מבצע תיקונים קטנים לכל דורש, בונה מתקני משחק לילדים, צובע ומשפץ. הכול נעשה מגרוטאות, הכול יוצא חדש תחת ידו. האווירה של המקום ערבוביה של נסורת, צבע טרי, שמן שרוף, זיעה וסיגריות זולות. ברקע אדים עולים מן הקומקום.

אינני יודע איך לתאר אדם בלי השכלה שכתב ספר מרתק על חייו. אדם שצמח בלי שורשים והקים משפחה חמה ואוהבת. ילד חסר כל שהגשים את חלומו לבנות פארק משחקים לילדים. אדם בלי אידיאולוגיות שידע רק להטיב אם סביבתו, שהאמין באלוהים אך לא נשאר לו חייב. ג'ים היה גדול מכל מידה.

דויד קולט

תקציר של שיחה שנערכה במפגש,
מפורסם ב"דברי" לבקשת הקהל.

19.6.2009

המפגש

צרכנות נבונה

ההתראות המובאות מטה, רצוי כי תיידעו בהן את בני משפחותיכם, בעיקר הורים מבוגרים הגרים בגפם.

שימו לב!

1. מצלצל הטלפון ומתקבלת שיחת סקר לבירור הרגלי צפייה בטלביזיה. הדובר הזדהה כנציג של 'הוט' שעושה סקר צפייה. הוא ברר מי גר בבית, האם יש ילדים שצופים בתוכניות טלוויזיה, האם יש בבית גבר מעל גיל 18 כדי לשאול במה הוא נוהג לצפות, אילו תוכניות היא נוהגת לראות בבוקר... היא הסבירה לו בהרחבה שילדיה גדולים וגרים במקום אחר, שהיא אלמנה ואין גבר בבית, ובבקרים היא לא צופה בטלוויזיה כי היא לא בבית. למחרת בבוקר גנבים רוקנו לה את הבית!

המלצה: לא להשתתף בסקרים!

2. גם התרמות טלפונית, בהם אתם מתבקשים לתת את מספר כרטיס האשראי שלכם – מסוכנות! אינכם יודעים מי באמת מדבר איתכם, ומה מטרתו.

3. בעת תשלום בחנויות, מסעדות, כספומט, אין להציג את כרטיס-האשראי והחתימה על השובר באופן כזה שניתן לצלם אותם מרחוק בטלפון נייד (יש היום מכשירים משוכללים עם זום).

4. אם בעת החתימה על הטופס אתם רואים שהודפסו כל הספרות של מס' כרטיס האשראי, רצוי למחוק את כולן מלבד ה-4 הימניות.

5. חשוב לנהל רישום של השימוש בכרטיס האשראי, ולבדוק התאמה מידי חודש. ברגע שרואים דבר חריג, להודיע לחברת האשראי.

6. מתקני סינון למי-שתייה יש חברות שפונות לאנשים, בעיקר בגיל הזהב, ומוכרות מתקני סינון לברז. לדברי צוות המרפאה ויוסי כהן (מים), המים בכפר הנשיא הם באיכות מצוינת,

ונבדקים כל שבועיים ע"י "מקורות", ששולחת דוח מפורט ליוסי, וגם ע"י משרד הבריאות, ששולח דוח לאלק.

נציגי חברה מסחרית באים לביתכם ו"מוכיחים" שהמים מזוהמים.

בשיווק מקצועי ואמין הם משכנעים אתכם לקנות מתקן **מיד**, כי יש **מבצע**.

ה"עובדות" שהם מראים, מטעות. "מבצעים" כאלה תמיד חשודים!!

הסכומים שהם דורשים (כעבור שנה...) עבור הביטוח מוגזמים ומופרכים, וזה פשוט ניצול של גיל הזהב. לא ליפול בפח!!

לעולם לא לחתום מיידית על חוזה או קנייה! תמיד לקחת זמן להתייעץ:

- האם ה"עובדות" שנמסרו לי מדויקות ורלבנטיות??
- האם הקנייה באמת נחוצה לי?
- אם כן, האם הוא המוכר האמין והזול??
- האם יהיו עוד הוצאות בהמשך? ביטוח, החלפת חלקים? על איזה סכום מדובר?

משווק שמאיץ בכם, הוא כמו רמזור אדום!!

טלפון – לנתק! מסמך – לא לחתום!

בברכת בריאות טובה, וצרכנות נבונה לכולנו,

רחל גינת

מילה טובה

והפעם – לאיש בעל ידי זהב ומוח יצירתי, שמגדיר את תפקידו "אני פותר כל בעיה שאף אחד אחר לא מתעסק בה".

בניגוד לענפי עזר אחרים, הוא אינו גובה תשלום, כי הוא מקבל משכורת כלשהי.

כל צורך שאין לו מענה, בתחום ניקיון הכפר, נגרות, תיקונים כלליים, מפתחות ואפילו תיקון צעצוע – הוא פותר במאור פנים ומיומנות.

אז – המון תודה לך, **טומי עמית!**

שתמשיך כך לעוד שנים רבות, ותהווה דוגמא לכולנו.

רחל גינת

15/06/09

הישג לתנועה: מחודש אוגוסט- חבר יוכל לקבל משכנתא לבניית בית בקיבוץ

בשורה משמעותית לקיבוצים: הסכם בין התנועה הקיבוצית, משרד השיכון, החשב הכללי במשרד האוצר ומנהל מקרקעי ישראל- מסוף חודש יולי יוכלו חברים חדשים בקיבוצים לקבל זכאות לבניית ביתם בקיבוץ בעזרת משכנתא לבנייה. הסיכום הושג בפגישה בין מזכיר התנועה הקיבוצית, זאב (ולוול) שור לשר השיכון, ח"כ אריאל אטיאס.

על ההסדר החדש עמל בשנתיים האחרונות צוות מטעם התנועה הקיבוצית, שכלל את עו"ד מיכי דרורי, איתמר שוויקה, אלישע שפירא ודובי מילר (מטעם תנועת הקיבוץ הדתי).

ההסדר בא לתת מענה למציאות החדשה בקיבוצים- קליטה מסיבית בשנים האחרונות של כ-2500 חברים חדשים שמרביתם נתקלו עד כה בקושי לגייס מימון לבניית ביתם בתוך הקיבוץ, ללא יכולת לקבל משכנתא לבנייה בחלקת המגורים. בשנים האחרונות השתנתה מגמה בקיבוצים: ממצאות של הגירה שלילית, למציאות של הגירה חיובית. כ-150 קיבוצים עוסקים בקליטת חברים חדשים לתוך הקיבוץ, 60% מהם הם בני קיבוץ שחוזרים הביתה.

מודל אטרקטיבי של קליטת חברים חדשים הוא מתן אפשרות לבנות בית בקיבוץ, בתוך "שטח המחנה" (אזור הבינוי של הקיבוץ או המושב השיתופי המיועד בתכנית תקפה למטרת מגורים, מבני משק, מבני ציבור וכדו') שהותר לבנייה. המודל מיושם בכ-30 קיבוצים. הבעיה בה נתקלו מרבית המצטרפים היא היעדר אפשרות לקבל זכאות למשכנתא ממשרד השיכון מכיוון שמרבית הקיבוצים טרם השלימו שיוך דירות קנייני ולכן אינם יכולים לשעבד לטובת ההלוואה את הבית. עקב כך נדרשו לממן את הבנייה מהון עצמי או מהלוואות בתנאים פחות נוחים.

על פי ההסדר החדש, כל חבר חדש שהתקבל לחברות בקיבוץ יהיה זכאי לקבל מהבנק משכנתא אישית לבניית בית בקיבוץ. המשכנתא תהיה על פי תנאים הקיימים באותו אזור גיאוגרפי, ולפי תחשיב וקריטריונים מקובלים לקבלת משכנתא. במסגרת ההסדר גם מתבטלת, לצורך קביעת גובה הזכאות, חלוקת הקיבוצים ל"קבוצות" לפי מידת חוסנם הכלכלי. בקיבוץ שמקיים תהליך שיוך לפי תקנת ממ"י 751 תהיה המשכנתא אישית. בקיבוץ שמקיים תהליך "שיוך דירות פנימי" הזכאות ממשרד השיכון תינתן בגין החבר והקיבוץ אחראי להסדרת זכאות, להשגת מימון לבנייה וגם לפירעונה. בקיבוץ שמקיים מהלך שיוך לפי תקנה 751 תעמוד הדירה כבטוחה כנגד קבלת משכנתא לחבר, בקיבוץ שמקיים שיוך דירות פנימי יוכל הקיבוץ להעמיד מתחם שיכון כבטוחה לבנק.

בתנועה הקיבוצית רואים בהסדר החדש מנוף לצמיחה דמוגרפית על ידי קליטתם של אלפי חברים חדשים, שיוכלו סוף סוף לקבל מימון בנקאי לבניית ביתם בקיבוץ. מזכיר התנועה הקיבוצית, זאב (ולוול) שור אמר: "השגנו הישג דרמטי חשוב מאין כמוהו לעתיד ההתיישבות הקיבוצית. אני משוכנע שההסדר יהווה תמריץ ומנוף אדיר לבני קיבוץ ולמשפחות לקבוע את ביתם בקיבוץ. צמיחת קיבוצים היא

אינטרס בעל חשיבות למדינת ישראל, לחוסנה של הפריפריה ולהתיישבות החקלאית בישראל", אמר.

פרטים נוספים אצל איתמר שוויקה מאגף הכלכלה 03-6925333

אביב לשם

מרכז מידע וייעוץ לבני נוער של עמותת עלם מחפש מתנדבים בצפת

רציניים ומסורים, מעל גיל 24, בעלי רגישות, יכולת הקשבה,
סבלנות ורצון לתרום.

- ללווי, ויצירת קשר בין אישי עם בני נוער בשעות אחר הצהריים – אחת לשבוע.
- מידען/ית – לצורך חיפוש ואירגון מידע רלוונטי לבני הנוער: בעל/ת כישורי מחשב – שעות גמישות ואפשרות לעבודה מהבית.
- אדמיניסטרציה – עבודה משרדית בשעות הבוקר/אחה"צ/ערב.
- גיוס משאבים וקשרי קהילה.

לפרטים נוספים ניתן ליצור קשר עם מנהלת המרכז: אורטל תשובה-

טל. 0549773612.

לידיעתכם פרט נוסף על אורטל; אורטל היא תושבת כאן בכפר-הנשיא

יגאל שם טוב – פונקציות מיותמות

תערוכה חדשה במוזיאון הפתוח לצילום בגן התעשייה תל-חי פתיחה: 9.5.09, נעילה 1.9.09; אוצרת - נעמה חייקין יגאל שם טוב, מבכירי הצלמים בארץ, ניהל את המחלקה לצילום באקדמיה לאמנות ועיצוב, בצלאל, ירושלים (1994-2000). זכה בפרס שר החינוך והתרבות בתחומי האמנות הפלסטית (2003) ובפרס קונסטנטינר לצילום, מוזיאון תל אביב לאמנות (2005). וכעת מוצגת תערוכה של עבודותיו במוזיאון הצילום שבגן התעשייה תל-חי. נעמה חייקין, האוצרת, כותבת על שם טוב שהוא בונה חלל המאופיין בשלמות צורנית המעידה על נתק מהמציאות היומיומית; עם זאת, החוקיות האסתטית של התצלום שואבת את הצדקתה מן המציאות המצולמת. התצלומים מתעדים אובייקטים, מרחבים וחללים שאבדה משמעותם המושגית או התפקודית בזרם החיים ומתוך כך נהפכו ל"פונקציות מיותמות". בין מבנה החלל השלם והאוטונומי לבין התוכן המצולם קיימת הלימה, שכן האובייקט שהופשט מתפקודו במציאות נהפך כך לאובייקט אסתטי מספיק לעצמו, "תכליתיות ללא תכלית"; יצירת אמנות מודרנית אוטונומית, שבעבודתו של שם טוב ממוקמת בלב ליבם של החיים.

התערוכה זכתה לשם האניגמטי משהו "פונקציות מיותמות" (ע"ש אחד מחלקי התערוכה), והיא מתחלקת לארבעה חלקים: חלק אחד עוסק באמצעות תצלומי שחור-לבן בעיר תל אביב, וכולל עבודות מהשנים 1976-1977. תל-אביב של שם טוב היא עיר ריקה מאדם. האסתטיקה של שם טוב בוראת עיר עתידינית ומנוכרת. ואני חייב להודות שיש משהו מטריד בניסיון להעלים את האדם לטובת האסתטיקה (הזכיר לי קצת את "ד"ר סטריינג'לוב" של סטנלי קובריק, אבל בלי ההומור). גוף נוסף של עבודות כולל תצלומים מהשנים 1979-1980. ישנם בו תצלומי פנים וחוץ של בתים פרטיים וחללים ציבוריים, שהאסתטיקה השלטת בהם היא ניוון והתפרקות. עוד יש לנו עבודות שצולמו בצילום שחור-לבן בשכונת הפועלים נווה עמל שהוקמה בשנות ה-50 לעולים חדשים בפאתי הרצליה. שם טוב חותר להריסת משמעויות קונקרטיות ע"י העמדת אובייקטים במצבים אוטונומיים וחתרניים. את החלק האחרון, הכולל עבודות מ-1992 ואילך, מתארת האוצרת נעמה חייקין כפונקציות מיותמות הנהפכות למושא התבוננות, וההתייחסות להגיונה של המציאות. התצלומים מתאפיינים בתחושת העדר, חוסר תנועה, גיאומטריזציה והפשטה. למרות תחושת ההעדר הנוכחת בתצלומים, הריקים מאדם - הקונקרטי קיים, סמוי מן העין, בכל תצלום ותצלום - "כראיה בזירת פשע", המבקשת להתגלות. התערוכה טובה, מטרידה ויוצרת תחושה שאנו פוגשים באמן בעל עמדות מגובשות, שלעיתים האמנות שלו באה מעט על חשבון מה שהוא רוצה לומר לנו. ובכל מקרה הסיבוב במוזיאון הצילום עונה על הצורך של צרכן אמנות שנידון לחיות בפריפריה, להתמודד עם עבודות התובעות ממנו תשומת לב ומחשבה יתרה (דבר שעלול להיות מסוכן קצת בימי הקיץ החמים שבהם מערכת העיכול האינטלקטואלית של הצופה הממוצע, נמצאת במצבים של עילפון חושים מחמת החום). תערוכה ששווה את המאמץ הסמלי של נסיעה לא ארוכה מכל מקום בגליל, למקום היחיד באזור המבקש לעמת אותנו, תודות לנעמה חייקין והצוות המסור של המוזיאון, עם מסרים חברתיים ואינטלקטואליים.

Ode to James (Jim) Whitham VX1429. AKA Jimbo,

There are many people scattered all over the world apart from the immediate Whitham family who carry fond memories of how Jimbo, and or Jimbo's actions, activities and outlook on life affected their lives. People from all walks of life came into contact with Dad over 9 decades from the time he was a swaggy until his last years in Tamworth. We his children have observed this phenomena simply known as Jimbo, and how he touched and influenced such a huge quantum of people and how it carried through them two and even three generations. During the years he was in Israel when he lived on the Kibbutz (Kfar Hanassi) a village of some 700 people, generations were witness to the fruits of his visions, his skills and his drive to help the wider community.

Jimbo's workshop was the central point of contact for many, as they came to see him for assistance in such a wide variety of issues ranging from key cutting to mending shopping trolleys, cleaning calcium from their kettles, repairing walking sticks, making wooden toys and more; The list is never ending. Many a young person (boys and girls alike) gained working experience with Dad, beginning with cleaning, sandpapering and painting, painting, painting, painting, and more painting. Dad had an infinity with sand paper and paint dating back to the days we put the finishing touches to many a building, house, annex, toy etc. He was most disappointed when Red Lead undercoat paint was outlawed because he contended that from then on the quality of a painted finish and it's luster was never the same.

I'll skip most of the childhood stories, including the ones we got into mischief; to cover the escapades of the nine of us kids will need another book; I'm sure others and other times will do so.

Suffice to say that at a very early age I discovered a passion for any tool that could be used to cut, shape or join bits together, and of course these were all in Dad's workshop and out of reach until he made a step for me to get on the bench to within reach of the shadow board. From then on I wasn't far from anything Dad was doing, and followed him like a puppy to his jobs in the local PMG workshop or to remote townships, and later on at the age of 14 I left school to join him, Eddie and Mum in the family business.

I consider myself extremely lucky and very privileged to have had the late Mick Tonkin, My Mother and Dad as my mentors. Whilst working with Dad in the hire business my need to hone my metal and mechanical working skills were realized with working with our neighbor Mick and coupled up with Dad's building and carpentry skills that were second to none, lead the way to us building numerous purpose built machines and equipment for the business, and later on I carried these skills through my various workshops, jobs and projects.

Both Mick and especially Dad taught me to always give it my best shot, never to be scared to try something new or travel unknown territory. Alan and I in particular will be forever grateful to these great people

Dad taught me other lessons in life during the period we owned the Hire Service. I didn't inherit Dads lovely handwriting, Dad showed no reluctance in purchasing a typewriter for me so I could do all the official business paperwork.

However I didn't catch on to the ulterior motive he had, which was to palm off to me some of the unpleasant tasks that he detested, hence it was up to me to produce the accounts and follow-up on the outstanding bills; sometimes this involved me hand delivering the demand notice to elusive debtors by riding my bike up to 14 miles out in the bush to collect tardy payments. This taught me a major lesson in business.

Times were tough with a big family and a fledging business, many an hour was spent sifting through the local rubbish tip for steel off cuts and any other reusable bits, traveling to Melbourne to buy up lots from the government auctions, scrounging through rotting railway carriages full of pulleys and belts and bearings in some second hand dealers yard in the bush, buying old cars and pulling them down to make trailers and motorized saw benches and other exotic machines; any left over's were cleaned, painted and put up for auction in the local sale building. Our experiences would fill another book, and Dad was resilient and we were true recyclers, nothing wasted, nothing wanted as they say. These traits carried on through to our years in Israel where once again money was in short supply, so we carried on scrounging to make our pet projects.

One of the most important lessons that Dad taught me was to share information and in particular pass on skills to others, I'm proud to have followed Dad's path.

Being organized, clean and neat were Dad's requirements in anything we did, from polishing the boots, cleaning mortar off thousands of bricks, nailing flooring boards, cutting and stacking 40 ton of wood a year, etc.

etc. Each hour of each day outside of school hours was registered on a roster covering all jobs and allocated a son to each task. We were inducted into these never to be forgotten skills at an early age with liberal doses of corporal punishment, needless to say that we all adopted and have kept these skills with us to this day, and passed them on to our kids minus the corporal punishment bit.

Dad and I shared many an hour planning, sharing thoughts or working on lots of diversified projects over some 30 years, many of these were instigated by Dad's fertile creative mind. Many of these projects involved community projects: building, maintaining and managing Playgrounds, Luna Park, Social games and activities, Public Recreation areas and so on.

Dad's pleasure in standing back and watching children and parents enjoying the games he designed and made is well documented and his expressions of joy are etched for ever into hundreds, more likely thousands of people's memories, and will remain one of his great legacies.

Jimbo's dry humor was always a great way to break up a tight situation, at the most improbable moments Dad would drop a one liner that would have everyone in stitches, particularly if he was not part of the conversation or some thought that he couldn't hear what was going on.

One of the most prized possessions and lessons I learnt from Dad was when he gave me a Brownie Box camera for my birthday (circa 12th birthday) he impressed on me the importance of taking as many pictures as is possible, to catch the moment. I never forgot his words and have carried a camera with me at all times since then with no regrets.

On the subject of doctors, Dad had to be literally dragged to the doctor for a check up, and to the doctor's customary "how are you going Jim?" The response was always: Good!..... Even if he was in horrible pain. On one particular occasion the Doctor told him he would have to cut down on his working hours, he was getting on and the body can't take these sustained hours. The doctor said to Dad "Jim, how about you knock off work at lunch time and not go back in the afternoon?" Dad's reply was "OK! I can do that". What the doctor was unaware of was that Dad went to work at 04:30 in the morning! So if Dad went home at 12:30 he would have done 8 hours anyway! Dad went away happy, the Doctor was oblivious and therefore happy!

On occasion Smadar my daughter has rung me up (at times I have been on a remote site somewhere) and said: Pa!..... I have discovered that I have another one of your defects! This could have alluded to:

- Workaholic!
- Insatiable drive to be the best in her field!
- Constant desire to learn more skills!
- Wanting to move on into something different once we have mastered the field.
- Always willing to try something new.

The list goes on.....

My answer to Smadar has always been: Daughter.... don't blame me!
These all come from your Grandpa Jimbo, I'm only the carrier!

Dad... working in New Guinea and the Sub Sahara of North West Africa, allowed me an appreciation of some of the experiences you lived through and retold in little bits over the years. At the time of your telling it was almost impossible to comprehend, despite the many books I read on those subjects.

In the Owen Stanley Ranges of New Guinea close to the Kokoda trail we built a mine using helicopters because there were no roads, the locals travel the 100 Miles by foot to Moresby a journey of 9 to 11 days through the dense slippery and very steep jungles and this gave me the understanding of the almost insurmountable difficulties that the Diggers including yourself went through during the Second World War. The beauty of the nature in the mountains has no comparison anywhere that I've seen in the world, and conversely in this paradise survival is only for the fittest.

In Mali West Africa several things I experienced bought back memories of your stories, and confirmed once again that not only were your stories that you told us as kids true, but gave me the real sense of these things up close.

You occasionally talked about 'Timbuktu' in the Sahara as being one of the most unique, inhospitable and remote sites that you had been to. I didn't believe a word about the place including that it even existed. I honestly thought that it was another one of your children's stories. How wrong was I!

One of the more profound experience that I had were seeing the multitude at the gate each morning. Mali has approximately 20 million inhabitants, and only about 5% are employed, hence any project undertaken there

attracts thousands of people. The villages cannot cope with this influx and so the work seekers camp in the bush adjacent to the mine and line up each morning begging for work. This is a heart wrenching experience and impressed on my mind a vivid picture of what you went through for every day for 8 years during the great depression, never knowing how the next meal will be found, or when.....a scene I'll never forget.

Dad was always active, even when he was in difficulties, always making something, always thinking how he can help others less fortunate than himself. Always wanting to know what makes things tick. I recall one occasion years ago he was hospitalized in Afula Israel, when I visited him he wanted to go for a walk to have a look around, it wasn't the gardens he was interested in, Dad wanted to have a good look at the boiler room and the maintenance facility! And that's where we went!

Much mention has been made on Dad's capacity for tea. Several large bulk carrier ships would be required to move the amount of tea from Ceylon that Dad consumed over the years, and at one stage a doctor commented that Dad would probably not survive without the fluid and the sugar in the tea he consumed.

In 1963 Dad had a modern style phone only available to a select few fitted in the house and the workshop, the main purpose of this phone was to help mum from having to come from the house to the workshop to call us to the more and more frequently occurring business calls. The phone had an intercom button feature, a very rare device in those days. Dad loved this button with a passion! and used it almost hourly to signal Mum that it was time for a cuppa! Mum would dutifully arrive in the workshop 10 minutes later with a fresh pot of tea!

In the kibbutz we worked in many varied areas, lunch was taken between 12:00 and 13:30, around one o'clock we brothers and sisters and hordes of hangers on would begin to gather around the kitchen table in Dad and Mum's house for the after lunch cuppa. This gathering became an established ritual that remained unbroken for 15 or more years. The quantity of tea consumed was indirectly proportional to any high teas the queen could have arranged!

Now you can't consume these quantities of tea without building up pressure that needs to be released! My memories take me back to the days in Timboon, when on occasion us kids were loaded into the tray of the Rugby and set off on a visit to one of the friends in the surrounding country. These trips were very laborious for the old Rugby and when the

radiator started to boil, Dad would stop the truck and head off into the bush saying that “this looks like a good spot to build a village” “I’ll have a quick look around”!

In February when Batya and I went to visit him, he proudly showed us the pompoms (tassels) he was making, and as was his way he had made a mini production line, applying efficiencies and fretting that he could only make so many pompoms a week.

Dad your compassion for others was never lost on me,

Rotarians apply the 4 Way Test to things they think, say or do.

1. Is it the Truth?
2. Is it FAIR to all concerned?
3. Will it build GOODWILL & BETTER FRIENDSHIPS?
4. Will it be BENEFICIAL to all concerned?

Dad despite the hardships you experienced on many an occasion, the ill health you had at times, the many mouths you had to feed, and against all other odds that were put in front of you, you applied these principals daily all your life, and for that we have been inspired and grateful for having been part of you.

Dad I pay tribute to you for the many things I learnt from you, how you had such a great influence on my life, and provided me with so many skills, taught me not to say no, taught me how to help others even when they don’t ask, and for the many years we spent together; I have only touched on a few of the things and noted how they had such a profound effect on me.

Jim Whitham was not perfect, and I don’t believe anyone is, in my mind he was so close the line is blurred.

Bruce...Number 4 son
June 2009

60 שניות וקצת על שפעת החזירים

בישראל דווח עד כה על 158 מקרים מאומתים, ל א היו סיבוכים קשים או מקרי תמותה.

המחלה מדבקת מאדם לאדם, למרות שמרבית המקרים הם קלים, חומרת המחלה עדיין אינה ברורה, ולא ברור אם קיימות קבוצות סיכון למהלך קליני קשה. נראה כי דווקא לאוכלוסיה המבוגרת, מעל גיל 60 יש חסינות, (לפחות חלקית) לנגיף הנוכחי.

הטיפול שניתן מטרתו הפחתת סיבוכים. מוקד הטיפול עובר למרפאות בקהילה.

בוטלה ההנחיה לאשפז כל חולה.

לשם קבלת תמונה גלובלית, מעט נתונים:

מאז 18.3.09 אומתו קרוב ל- 38,000 מקרים בעולם.

מקסיקו מובילה עם 109 מקרי תמותה ובארה"ב 45 מקרי תמותה.

המחלה התפשטה וממשיכה להתפשט ברחבי העולם ועד היום אומתו קרוב ל- 100 מדינות.

לכן, ב- 11.6.09 הכריז ארגון הבריאות העולמי על מגיפה עולמית של נגיף השפעת החדש.

החומר נלקח מתוך חוזר המנהל הכללי, מדינת ישראל, משרד הבריאות.

דודי פוקס.

הפינה הויזואלית

מיכאל מירב ושלושה ארנברג

לאה דיבון

עמי בן-צבי

בתיה מזרחי

דני נמלי

אורי שובל

יוני בן-חיים

איתן נמלי

מיכל סגל

וואלא! איזו תמימות?

עפרה סינה

מרים דיבון

שמוליק אפשטיין

Parents Page 26.06.09

Village News:

In the cold of winter it always seems like time moves slowly, whereas in summer, time speeds up and seems to run away...

We've just passed the summer solstice (21/06) and the longest day of the year - 14 hours of daylight! The middle and high schoolers have already started summer holidays with a BBQ at the pool. It's also nice to see our own kids being counselors for new groups of youngsters: best of luck to Eric Eliev, Amit Chait and Shaked Frank.

The grade school kids have a few more days to go before vacation starts.

Tommy Amit & En-Ya Nir have returned from their visit to the lake district of England.

Avner Merom was also here for a slightly extended visit from Uganda.

Leah & Nachman Katz are back from visiting Ayal and family in Chicago.

Ido Fuchs is off to Canada where he will be a counselor for a summer camp and then will continue for a few months of travel.

Sol and Kyle Kasdan are visiting with their dad in the USA.

Know any others people coming or going? Please tell us!

Get well soon to Amit Zeevi (Penina & Yaron's little daughter) who picked up some bug and is in hospital.

Friday night 26.06, kabbalat Shabbat will be held in the pool at 19:00 and the area will be open 'till 21:00. It's a great place to have dinner and sit around and chat with friends.

This week marks 3 years time for POW Gilad Shavit. Let's hope he's released soon.

Shachar Wolfen celebrated her Bat Mitzvah on Thursday evening. Mazal Tov to the whole family.

Shani Brody, Tziviv' (Potash) Brody's eldest daughter, has arrived for summer vacation. Her mom and brother, Alon, will be arriving shortly.

The older teens spent Tuesday at Zakai, near lake Kinneret, with Itzik showing them the ropes. Hear they had a good time.

There are too few people willing to do things (without payment) for the good of the community. One of them is Dudik Fuchs who, together with Racheli and the kids, manages to run the Coffee-Pub. This also gives our kids a place to hang out without having to wrangle cars and travel long distances late at night to get to see their friends. Dudik, carry on the good work and hope you get the support you need from the 'central committee'.

Don't forget to drink loads and have a good Shabbos,

Shar Kasdan

Anniversaries:

29.06 Tamar & Aryeh Wonfin
 Daniela & Rom Shibi
 Keri & Lavi Ben-Zvi

30.06 Rachel & David Rifkind

02.07 Shosh & Raymond Solomon - 50

04.07 Charlotte & Sasoon Marcuson

NOTICES

We are putting out a special issue of Divrei HaKfar for the anniversary of the kibbutz. Anyone who wants to write something they remember about the kibbutz from the heyday of communalism, is welcome to do so. It can be funny, interesting, nostalgic or anything in between. If you served in any position and remember stories that we might like to hear, that would also be good. Just pass on the good word and the articles to:

Shoshanna Sharkey

Birthdays:

28.06	Ohmre Kopp Leah Katz Liron Doyle (g/daughter) Ohmre Kahane (R. Cohen g/son) Haim Zvi Senana (Glick g/son) Shaked Cohen-Vitus (B. Cohen g/daughter)	29.06	Dina Broer Itai Sela Einat Marciano (S. Davis g/daughter) Matan Neminov (Sharek/Neminov g/son) Yam Cina (g/son)
30.06	Nathan Barak Avi Rosenkrantz - 50 Yaakov Collett Tal Nitzan (g/daughter) Ben Voller (R. Cohen g/g/son)	01.07	Carol Bilgory Limor (Jackson) Kosover Maya (Solomon) Tikochinski Yonatan Shoer (Amit g/son) Meytal Wallach Nadav Levi (Samberg g/son) Meytal Kosover (Kackson g/daughter) Yuval Golan (g/g/daughter)
02.07	Ronnie Gutter Belinda (Ben-Atar) Kotler Yinon Broer Tzur Kornblitt Adi Sprung Sela Kerem	03.07	Ronen Yaron Einav Golan Michael Gutter (g/son)
04.07	Gal Ginat Carmi Alon Bouskila	04.07	Ruth Rachmani Miriam Rifkind (g/daughter)
